

Resolució 907/2024, d'11 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 416/2024

Administració reclamada: Institut d'Assistència Sanitària (IAS)

Informació reclamada: Informes d'intervenció.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada a l'IAS, relativa a uns informes de la Intervenció General des de 2017 fins el 13 de juny de 2023, és informació pública atès que és informació elaborada per l'Administració i la té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, també té aquesta consideració aquella informació que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei (article 2.b) de la LTAIPBG).

Sens perjudici que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció i que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22 LTAIPBG) i que, per al supòsit específic, es pogués determinar la possibilitat d'accés malgrat la reserva sobre l'activitat de control de la IG, és rellevant, en aquest cas, tenir en compte la pròpia previsió de l'article 145 de la LGP sobre les possibilitats establertes per a permetre l'accés a la informació reclamada. Aquesta Comissió en un cas que plantejava aspectes coincidents sobre la informació de la Intervenció General va considerar que "d'acord amb les pròpies previsions de l'article 145 de la LGP, s'habilita una possibilitat de donar accés a la informació requerida, sense violentar allò disposat sobre la reserva de l'esmentada activitat, i que consisteix en derivar la sol·licitud al destinatari de l'activitat de control" la posició de la institució que es preveia en aquell supòsit, ara correspondria a l'IAS. (Resolució 613/2023 de 13 de juliol).

En el cas ara plantejat la Comissió entén que no es tractaria pròpiament, com proposa el reclamant, d'analitzar la procedència de que l'IAS promogui la derivació de la petició d'informació a la Intervenció General, sinó que correspon a l'IAS atendre la sol·licitud d'informació i entregui la informació demanada, i per al cas que no disposa d'ella, també hauria de ser aquesta institució la que la reclami a la Intervenció General de la Generalitat els esmentats informes.

Paraules clau: Entitat de dret públic. Institut Assistència Sanitària. Secció sindical Informes intervenció. Estimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 21 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 416/2024, presentada per les seccions sindicals de CATACT-CTS/IAC de l'IAS, contra l'Institut d'Assistència Sanitària (IAS) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb allò que disposa la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon

govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

A la reclamació es manifesta que no s'ha rebut resposta per part de l'entitat IAS.

2. El 19 de setembre de 2023 les seccions sindicals reclamants presenten una sol·licitud davant l'IAS que consisteix en demanar "els informes de intervenció des de 2017 fins a dia d'avui (13 de juny de 2023)".

Aclareixen els reclamants que es tracta d'una reiteració d'allò demanat a la gerència de l'IAS, el 13 de juny de 2023, i que havia donat lloc a una resposta de l'IAS de 15 de juny de 2023 en el sentit de que aquests informes d'intervenció s'havien d'adreçar a l'Administració competent ja que "tal com s'ha reiterat en d'altres ocasions, la única documentació oficial a facilitar per la nostra empresa pública a nivell de representació sindical son les auditories que puntualment es publiciten a la pàgina d'intranet de la nostra institució. Talment altre documentació és inherent i pròpia d'altres departaments de la Generalitat de Catalunya que en son els competents".

En canvi, els reclamants insisteixen en la petició davant l'IAS per entendre que la regulació de la derivació prevista a la LTAIPBG i fent esment de la Resolució 536/2022 d'1 de juliol, de la GAIP, consideren que ha d'ésser l'Administració reclamada, l'IAS, la que ha de traslladar la petició d'informació a l'Administració veritablement concernida. Per aquest motiu, es presenta de nou la petició i es demanen els informes de la intervenció des de 2017 fins a la data de la petició.

3. El 4 d'abril de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a les reclamants sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. El 4 d'abril la GAIP comunica la Reclamació a l'IAS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 22 d'abril de 2024 la GAIP rep informe de l'IAS que, en síntesi, exposa el regim del control de la Intervenció General de la Generalitat respecte el pressupost i la fiscalització de la despesa de l'IAS, entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia adscrita al Servei Català de la Salut. Aclareix que la Intervenció General desenvolupa el control financer de l'IAS mitjançant intervencions de legalitat aleatòries, i auditories anuals

externes i que aquestes han estat des de l'any 2017 les corresponents a 2017, 2019 a 2022 realitzades per una institució sota les directrius de la intervenció general i són publicades anualment al web de l'IAS.

S'aclareix que "les intervencions de legalitat aleatòries que realitza la intervenció, no són públiques atès que la intervenció és un òrgan de control intern i posteriorment les reporta a l'òrgan legalment competent com és CatSalut, Departament de Salut i Sindicatura de Comptes. Ara bé, en relació a aquestes intervencions/informes de control de legalitat, l'òrgan fiscalitzador publica les conclusions globals i recomanacions a la pàgina web del Departament d'Economia i Hisenda, dins seguiment i control de les finances, on es publica el Resultat del Pla anual de control de la Intervenció General, i com és lògic, per a difusió general. Talment, mencionar també que l'informe de control de legalitat corresponent a l'any 2017, i que origina la present reclamació fou fiscalitzat per la Sindicatura de Comptes en el seu Informe 21/2020 de la Sindicatura de Comptes de Catalunya de fiscalització de l'exercici 2017 de l'IAS, i degudament publicat a la web de la Sindicatura tal com preveu la normativa".

6. El 26 d'abril de 2024 la GAIP trasllada l'informe a les seccions sindicals reclamants.
7. El 6 de maig de 2024 la GAIP rep al·legacions de les reclamants que, en síntesi, insisteixen en reclamar els quatre informes esmentats en la resposta de l'IAS. Serien " informes d'intervenció dels anys 2017, 2019, 2020 i 2022; resultat del pla anual de control de la intervenció general i l'informe de de la sindicatura de comptes de fiscalització de l'informe de legalitat de l'any 2017." Afegeixen que "aquests informes de legalitat s'han fet per controlar la legalitat de la despesa de l'IAS. Amb la qual cosa aquests informes tenen afectació en els treballadors i se n'ha d'informar als representants dels treballadors, article 64 de l'Estatut dels treballadors." També insisteixen en que segons el regim de derivació de les peticions previst a la LTAIPBG correspon a l'ens reclamat, l'IAS fer la gestió i no pas al reclamants i es per això que insisteixen en que es faciliti per aquesta institució la informació reclamada. També manifesten que "Segons l'informe de l'IAS, "en relació a aquestes intervencions/informes de control de legalitat, l'òrgan fiscalitzador publica les conclusions globals i recomanacions a la pàgina web del Departament d'Economia i Hisenda, dins del seguiment i control de les finances, on es publica el Resultat del Pla anual de control de la Intervenció General, i com és lògic, per a difusió general." Per tant, malgrat es digui que aquests informes no són públics, sí que es publiquen els resultats i se'n fa difusió general. Fins i tot, l'informe de legalitat del 2017 va ser objecte de fiscalització per la sindicatura de comptes".
8. El 31 de maig de 2024 la GAIP trasllada a l'IAS les al·legacions formulades per les seccions sindicals reclamants per tal de que manifesti el seu posicionament.

9. A data de la resolució aquesta Comissió no té constància de cap altra observació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada per la persona reclamant és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG. També resta acreditat que la institució reclamada, l'IAS, és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, adscrita al Servei Català de la Salut i per tant inclosa dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de la Llei esmentada.

L'objecte de la reclamació consisteix en els informes de la Intervenció des de 2017 fins el 13 de juny de 2023. Respecte l'objecte de la reclamació s'ha de fer una precisió que s'ha repetit en altres sol·licituds plantejades pel reclamant, i es que l'IAS informa que la única documentació oficial que pot facilitar són les auditories anuals externes realitzades per una institució sota les directrius de la intervenció general i que es publiquen anualment al web de l'IAS i d'altra banda, els quatre informes sobre intervencions de legalitat aleatòries que s'han realitzat a l'IAS des de l'any 2017 (corresponents als anys 2017, 2019, 2020 i 2022). Respecte dels informes de la intervenció general de la Generalitat reclamats, l'IAS considera que no són públics atesa la naturalesa de la intervenció i les seves funcions de control de legalitat, com a òrgan

fiscalitzador, i conclou que el reclamant ha de fer la petició davant d'aquest òrgan de la intervenció. Tot això, tenint en compte que les conclusions globals i recomanacions es publiquen a la pàgina web del Departament d'Economia i Hisenda, dins del seguiment i control de les finances, amb el Resultat del Pla anual de control de la Intervenció General, per a difusió general.

La informació reclamada, com s'ha dit, és informació pública atès que és informació elaborada per l'Administració i la té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, també té aquesta consideració aquella informació que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei (article 2.b) de la LTAIPBG).

Sens perjudici que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció i que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22 LTAIPBG) i que, per al supòsit específic, es pogués determinar la possibilitat d'accés malgrat la reserva sobre l'activitat de control de la IG, és rellevant, en aquest cas, tenir en compte la pròpia previsió de l'article 145 de la LGP sobre les possibilitats establertes per a permetre l'accés a la informació reclamada.

La informació sol·licitada a l'IAS, com s'ha dit, es refereix a uns informes de la Intervenció General des de 2017 fins el 13 de juny de 2023, que n'ha de poder disposar, si es que efectivament s'han realitzat. Tal i com es va considerar a la Resolució 613/2023, de 13 de juliol d'aquesta Comissió, "l'exclusió de la consulta d'aquesta informació, per remissió a l'article 145 de LGP no implica que es pugui justificar que un àmbit sencer i complet de l'activitat administrativa, com ho és la Intervenció de la Generalitat, quedi exclòs automàticament i sense cap ponderació casuística de la possibilitat d'accedir-hi. Aquesta interpretació portaria a acceptar i legitimar que, després de l'entrada en vigor de la legislació de transparència, encara puguin existir i mantenir-se àmbits administratius íntegrament exclosos del règim de control i accés que s'aplica a tota la informació derivada de l'activitat de l'Administració, la qual cosa és inacceptable des de la perspectiva de la pròpia lògica i principis del nou marc de relació de les administracions amb la ciutadania, i seria, fins i tot, contrari a dret, ja que el principi de transparència s'ha d'aplicar de manera prevalent i les seves limitacions només poden derivar d'una previsió legal específica que així ho estableixi expressament (art. 7 LTAIPBG)".

A més, respecte el deure de reserva d'informació que es podria considerar que es projectaria sobre l'activitat de l'IG i que en definitiva, seria el motiu pel qual l'IAS remet a les reclamants a que traslladin la seva petició dels informes a aquella instància, cal afegir la mateixa consideració que es va manifestar en el supòsit plantejat a la Resolució de la GAIP 613/2023 abans esmentada. Aquesta Comissió va entendre en aquell cas que " d'acord amb les pròpies

previsions de l'article 145 de la LGP, s'habilita una possibilitat de donar accés a la informació requerida, sense violentar allò disposat sobre la reserva de l'esmentada activitat, i que consisteix en derivar la sol·licitud al destinatari de l'activitat de control" la posició de la institució que es preveia en aquell supòsit, ara correspondria a l'IAS.

Per tant, ja no es tractaria pròpiament, com proposa el reclamant, d'analitzar la procedència de que l'IAS promogui la derivació de la petició d'informació a la Intervenció General, sinó que a criteri d'aquesta Comissió correspon a l'IAS atendre la sol·licitud d'informació i entregui la informació, per al cas que no disposa d'ella, també hauria de ser aquesta institució la que la reclami a la Intervenció General de la Generalitat, els informes esmentats.

L'entitat reclamada no ha invocat la concurrència de límits que restringeixin l'accés als informes demanats, únicament s'ha limitat a referir el caràcter no públic de la informació i remetent als reclamant a la Intervenció General per raó de que "és l'òrgan titular del control intern del pressupost, sens perjudici del control que exerceixen la Sindicatura de Comptes i el Tribunal de Comptes que li correspon la fiscalització dels actes que puguin donar lloc al reconeixement i a la liquidació de drets i obligacions de contingut econòmic o que tinguin repercussió financera o patrimonial i intervenir els ingressos i els pagaments que en derivin".

D'altra banda, escau recordar el que aquesta Comissió ha considerat respecte a la no divulgació de la informació sol·licitada, malgrat tenir la consideració d'informació pública, que per raó de la invocació d'un límit per al seu accés basat en el deure de reserva de les informacions relatives a les funcions de control desenvolupades per la Intervenció General de la Generalitat establert en una norma estatal. El secret o la confidencialitat basats en la seva previsió legal, en aquests cas faria referència a la previsió de l'article 54 del Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, que estableix que "l'accés, els deures i els drets, les situacions administratives i altres normes del règim administratiu dels membres del cos d'intervenció serà la que s'estableix en la Llei de la funció pública de la Generalitat amb les peculiaritats que es determinin ateses les especialitats de la funció interventora", però que "Mentre la Generalitat no legisli en matèria de funció pública, s'aplicaran als Interventors de la Generalitat, en el que respecta els seus drets i deures, les disposicions aplicables als funcionaris de l'Estat, mentre no contradiguin el que preveu aquest Decret".

A la Resolució 613/23, de 13 de juliol, aquesta Comissió va entendre que en aquesta remissió a la normativa estatal s'ha de tenir en compte que, "d'una banda, la Generalitat ja disposa de normativa pròpia en relació a la funció pública, normativa posterior al Decret 133/1985, com és la Llei 9/1986, de 10 de novembre, de Cossos de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, i que aquesta darrera Llei citada fa referència i remissió explícites a les particularitats de la funció interventora i del cos d'intervenció en sengles referències a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i al Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de

la funció interventora, ja esmentat, així com a la Llei de finances públiques de Catalunya, el text de la qual ha estat refós pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. Igualment amb posterioritat a l'aprovació del Decret de l'any 1985, la Generalitat també ha aprovat el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. Examinades detingudament totes aquestes normes citades res no es diu, en cap de les normes amb rang legal, sobre el deure de sigil o el deure de mantenir el secret de les actuacions de les actuacions pròpies de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya" (Resolució GAIP 613/2023 de 13 de juliol).

D'altra banda, si com es diu l'informe de control de legalitat corresponent a l'any 2017, i que origina, en part, la present reclamació, fou fiscalitzat per la Sindicatura de Comptes en el seu informe 21/2020 de la Sindicatura de Comptes de Catalunya de fiscalització de l'exercici 2017 de l'IAS, i degudament publicat a la web de la Sindicatura tal com preveu la normativa, no compromet cap límit si com es diu es públic, i per tant accessible al públic en general, no ha de ser objecte d'anàlisi per sobrer, a aquesta Comissió.

Per tot l'exposat aquesta Comissió considera que s'ha d'estimar la reclamació i que correspon a l'IAS procedir a permetre l'accés als informes demanats.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació

única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el

termini de conservació fixat per als documents a eliminar” i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que sigui possible la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de juliol de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 416/2024 i declarar el dret de la persona reclamant als informes esmentats als antecedents, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'IAS que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de 15 dies.
3. Requerir a l'IAS a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 416/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.